

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561577408/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

de hun Psalmebogen bort, skar for af Maden og begyndte en ny Samtale. »Maatte bare min lille *Christian* komme sig! Jeg veed nok et Middel, det har Flere sagt mig, men det er altfor grueligt! drikke det varme Blod —!»

»Ti dermed!» raabte Gudfaderen. »Mig er det medfodt, at jeg ikke kan taale at see, man skærer Hovedet af en Hone! Jeg veed et uskyldigere Middel! det er en Symphatie, som man kalder det, og just paa en hoi hellig Aften som denne maa det gøres. Jeg siger nogle hemmelighedsfulde Ord og han drikker iiskoldt Vand af min hule Haand.»

»Herre Jesus!» udbrod *Maria* og rykkede sin Stol tilbage, »har I været i Krig! har I dræbt et Menneske?»

En kridhvid Farve gik over Gudfaderens Ansigt. »Hvad siger I!» spurgte han med et skeiende Blik.

»O Gud, jeg siger ingen Ting!» sagde *Maria*. »Der er jo mange underlige Midler, vor Herre eller en Anden har givet os! Men I sagde Noget der, som fik mig til at tænke paa Skipperen. Det var en Svensker, som laae ved Broen forrige Sommer; jeg talte med ham om Drengens Sygdom og hvad der kunde gøres imod den; jeg nævuede, hvad vi jo kjende her i Landet, at tigge en Leerpotte og i den faae paa Retterstedet Synderens Blod, som den Syge maa drikke; da sagde Skipperen, at de havde den samme Tro i Skaane, men de havde ogsaa den, at var det et Barn, der skulde hjælpes, saa behovede man kun at lade det drikke koldt Vand af en Haand, som havde udgydt Menneskeblod, det var ligesaa virksomt! jeg skulde derfor, sagde han, gaae til en Soldat, som havde været i Krig, eller ogsaa til Skarpretteren. Disse Ord og det I nyhg sagde —!»

»Lignede!» udbrod Gudfaderen. »Ja, det er ikke urigtigt! men hvad vil I sige, om jeg gav Eder en Haandfuld af det deligste Blomsterfro, en heel Slægt, og I tog det, men lod det ligge hen, til det havde tabt sin Kraft, var det ikke det samme, som om I odelagde et heel Blomsterflo? Hjemme i Norge har man en Historie om en Pige, som havde en Rædsel for at blive Moder, og som derfor paa sin Bryllupsaften gik med Brudekrone og Slør hen til Vandmøllen, hvor Hexen boede, bad hende om Hjælp, at Afkom aldrig skulde fødes, og Bruden fik tolv Korn, som hun skulde kaste ned under Hjulene; hun tænkte Intet derved, men for hvert, som faldt, løb en forunderlig Lyd ligesom et Suk; det var et Barnhjerter, der brast. Hun blev Hustru, blev